

רעפ 34428-01-25 - עלי פחמאוי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 34428-01-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

המבקש: עלי פחמאוי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 15.12.2024 בעבשה"ת 5535-12-24 שניתנה על ידי כבוד השופטת מ' ברק נבו

בשם המבקש:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 15.12.2024 (עבשה"ת 5535-12-24, השופטת מ' ברק נבו). בית המשפט המחוזי קיבל ערר שהגישה המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בפתח תקווה מיום 1.12.24 (בשה"ת 53746-11-24, השופט ד' באומן).

2. ביום 21.11.2024 הוגש לבית משפט השלום כתב אישום נגד המבקש, המייחס לו את העבירות הבאות: הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק, איומים לפי סעיף 192 לחוק, וכן בריחה ממשמורת חוקית לפי סעיף 257(2) לחוק. בתמצית, על-פי עובדות כתב האישום, ביום 14.11.2024, בעת ששוטרים מילאו דו"ח תנועה לאחותו של המבקש, החל האחרון לצעוק ולאיים עליהם. כאשר השוטרים הודיעו לו כי הוא מעוכב, המבקש ברח בנסיעה מהירה ופרועה שסיכנה את השוטרים ואת משתמשי הדרך. לבסוף עצר המבקש את רכבו, אך כאשר אחד השוטרים ביקש לאזוק את ידיו, הוא ברח בריצה, כשהוא שב ומקלל את השוטרים פעם נוספת. בסופו של האירוע המבקש נעצר.

3. ביום 18.11.2024, עוד לפני שהוגש נגדו כתב האישום, המבקש שוחרר לחלופת מעצר בביתו, בפיקוחן של אשתו ואמו (מ"י 37290-11-24, השופט ש' דניאלי). ערר שהגישה המדינה על החלטה זו נדחה ברובו, בכפוף להעלאת סכומי הערובות הכספיות (עמ"י 45991-11-24, השופטת א' רבינוביץ ברון).

4. לצדו של כתב האישום, הוגשה לבית משפט השלום בקשה להארכת התנאים המגבילים שהוטלו על המבקש, כך שהוא יישאר במעצר בית מלא עד לתום ההליכים נגדו. כמו כן, בית משפט השלום התבקש להורות על פסילת רישיון הנהיגה של המבקש עד תום ההליכים. בבקשה צוין גם כי המעשים המיוחסים למבקש בוצעו במהלך תקופה שבה הוא ריצה עונש של תשעה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, שגזר עליו בית משפט השלום בחדרה במסגרתו של הליך פלילי קודם שהתנהל בעניינו (ת"פ 26895-12-19, השופטת ר' סגל מוהר) (להלן: ההליך הקודם).

5. ביום 1.12.2024 התקיים דיון בבקשה, ובמסגרתו הסכים בא-כוחו של המבקש לקיומן של ראיות לכאורה, אך ביקש להקל בתנאים המגבילים שהוטלו על המבקש, כך שיותר לו לצאת להשלים את ביצוען של עבודות השירות שנגזרו עליו בהליך הקודם. בהקשר זה טען בא-כוחו של המבקש כי ניתן יהיה לפקח על המבקש גם במקום שבו הוא מבצע את עבודות השירות שנגזרו עליו, באופן שיאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. מלבד זאת נטען כי אם ריצוי עבודות השירות ייקטע - המבקש עשוי להישלח למאסר מאחורי סורג ובריח, תוצאה שעל-פי הנטען היא בלתי-מידתית ביחס למעשים שבגינם הוא נעצר.

6. בתום הדיון קבע בית משפט השלום כי יתאפשר למבקש להמשיך ולבצע את עבודות השירות, כך שבימים ובשעות שבהם עליו להתייצב לביצוען הממונה עליו מטעם הממונה על עבודות השירות יפקח על המבקש. כן הובהר כי ביתר המועדים ישהה במעצר בית בפיקוח קרובות משפחתו. עוד נקבע כי הנסיעות ממעצר הבית למקום ביצוען של עבודות השירות ובחזרה יתבצעו בליווי ובפיקוח של אחת המפקחות. לצד זאת, הורה בית משפט השלום על פסילת רישיון הנהיגה של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

7. ביום 2.12.2024 הגישה המדינה ערר על החלטתו של בית משפט השלום. המדינה טענה כי נשקפת מהמבקש מסוכנות גבוהה, כי מעשיו מלמדים על זלזול בחוק וברשויות, וכי הם מעוררים ספק שמא התנאים של חלופת המעצר לא יכובדו. כמו כן, המדינה טענה כי הפיקוח בעבודות השירות אינו הדוק מספיק כדי לאיין את מסוכנותו של המבקש, וכי מכל מקום, לא התבקשה עמדתו של הממונה על עבודות השירות בטרם התקבלה החלטה מושא הערר.

8. להשלמת התמונה יצוין כי עוד באותו היום הגיש הממונה על עבודות השירות בקשה לבית משפט השלום בחדרה, שדן בהליך הקודם בעניינו של המבקש, להורות על הפסקה שיפוטית של עבודות השירות והמרתן לעונש מאסר בפועל לפי סעיף 51(א2) לחוק העונשין. יצוין כי ביום 12.12.2024 הורה אותו בית משפט השלום על השהייתה של ההכרעה בבקשה זו עד להכרעה בהליכים נושא הבקשה שבפניו. המשך לכך ביום 17.12.2024 ציין בית משפט השלום כי אם לא תינתן למבקש אפשרות לצאת לביצוע עבודות השירות במסגרת הליך המעצר לא יהיה מנוס מהפסקתן, כך שיוטל עונש אחר במקומן (השופט א' קפלן).

9. ביום 15.12.2024 התקיים דיון בערר בפני בית המשפט המחוזי, ובו חזרה המדינה על טענותיה. מנגד, בא-כוחו של המבקש סמך את ידיו על החלטתו של בית משפט השלום. מלבד זאת, הוא טען כי קבלת הערר תוביל לכך שהבקשה להפסקת עבודות השירות ולהמרתן במאסר בפועל תתקבל, נוכח העובדה שהמבקש לא יוכל לבצע את עבודות השירות.

10. בסופו של הדיון, בית המשפט המחוזי קיבל את הערר, וקבע כי המבקש ייוותר במעצר בית מלא, ולא יוכל לצאת לריצוי עבודות השירות. בית המשפט המחוזי ציין כי ההשלכות של קבלת הערר על הבקשה להפסקת עבודות השירות אינן חלק מהשיקולים שעליו לשקול בבואו להכריע בערר. מלבד זאת, נקבע כי לא ניתן היה להורות שהממונה על עבודות השירות יפקח על המבקש בעת ביצוע העבודות מבלי לקבל תחילה את עמדתו של הממונה. לבסוף קבע בית המשפט המחוזי כי נוכח חומרת המעשים המיוחסים למבקש אין מקום להקל בתנאי מעצר הבית.

11. הבקשה שבפני מכוונת כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי, ובה חוזר המבקש, בעיקרו של דבר, על טענותיו. בין היתר, המבקש טוען כי התעלמותו של בית המשפט המחוזי מהשלכותיה של ההחלטה, גורמת לפגיעה בלתי-מידתית בו. עוד טוען המבקש כי הפיקוח הקיים על כל עובד בעבודות שירות הוא פיקוח מספק לצורך איון מסוכנותו.

12. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. כידוע, אמת המידה למתן רשות ערר ב"גלגול שלישי" היא מצמצמת, ורשות כאמור תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה עקרונית או בהתקיים נסיבות פרטניות מיוחדות כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויותיו של חשוד או נאשם (בש"פ 4284/24 אבו סנינה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (5.6.2024); ברע"פ 16087-08-24 שחרור נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (2.9.2024)). חרף ניסיונו של המבקש לשוות כסות עקרונית לטענותיו, מצאתי כי בקשתו נטועה היטב בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה דנן. כמו כן, איני סבורה כי מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות התערבות של בית משפט זה.

13. בשולי הדברים אוסיף כי חזקה על בית המשפט הדין בבקשה להפסקה שיפוטית של עבודות השירות שישקול את השיקולים הרלוונטיים להליך האמור, ובכללם "העיתוי של ביצוע העבירה, מהותה, חומרתה ונסיבות ביצועה", זאת "על פי העובדות הנטענות בכתב האישום", כפי שמורה סעיף 51(א2) לחוק העונשין (לשיקולים שניתן לשקול במסגרת הליך זה, ראו עוד: ע"פ 7692/20 נתשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-14 (10.1.2021)). בהקשר זה יוער כי ככל שהעילה להפסקת עבודות השירות היא עצם היותו של המבקש נתון במעצר בית באופן שאינו מאפשר לו לבצע את עבודות השירות (להבדיל מהשיקולים שנזכרו לעיל), דומה כי ההליך המתאים הוא הליך מינהלי להפסקת עבודות שירות לפי סעיף 51ט(א)(5) לחוק העונשין (להרחבה, ראו: רע"ב 4205/18 הממונה על עבודות השירות - מפקדת גוש דרום וירושלים נ' חמזה, פסקאות 18-20 (10.7.2018)).

14. סוף דבר: בקשת רשות הערר נדחית.

ניתנה היום, א' שבט תשפ"ה (30 ינואר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת